

legenhed, og Folk ikke ville have de 40 pCt, som de have indbetalt, fordi de nu skulle tilsvare de 60 pCt, forsvinde Altkerne let ud af Markedet, uden at man nogeſteds kan finde dem. — Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winter) gjorde en Indvending af en ganſte færegen Natur imod dette Lovforſlag, og jeg beklager, at han ikke i dette Dilett er tilſtede (Winter: Jeg er tilſtede!). Det glæder mig overordentlig, at det ærede Medlem medder ſin Ankomſt. Jeg vil da gjøre den Bemærkning, at naagt det ſom det ærede Medlem anførte, blev anført paa Danſk, vilde det for mig være af ſærlig Betydning og Interesſe, om det maatte blive nærmere overſat. Det ærede Medlem fandt, at Stempelfkatten er en ſaa trykkende Skat for Mange, iſær for fattige Folk, ſamt at den i mange Tilfælde er generende for de Handlende og for andre Borgere, og han fandt da, at det var i høi Grad uretfærdigt, at diſe ſtore Pengenſtituter, der gaa ud paa at ſtaffe de Rige, ſom have Overſkud, ſtore Fordele, ſkulde nyde diſe Begunſtigelſer. Jeg har aldrig hørt, at Stempler være Fattigmands Føde, og jeg tror virkelig ikke, at der iblandt de Uformuende findes nogen ſtor Brug af Stempler Sted. For Øvrigt var det ærede Medlem, ſaavidt jeg mindes, ſammen med mig i det Udvalg, der var nedſat angaaende Stempelloven af 1861, og jeg tør maaffe omtale, hvad der den Gang paſſerede i Udvalget, da det nu er 11 Aar ſiden. Det ærede Medlem vil viſtnok erindre, at jeg den Gang kæmpede for Transporters Frigivleſe imod andre Forſlag ſom forelaa, men da vilde det ærede Medlem ikke have, at Sagen ſkulde forſtaas ſaaledes, ſom han nu har ſagt, og ſom jeg har tilladt mig at nævne. Jeg vilde viſſe, at det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer, der have ligesaa ſtor Indflydelse i Salen ſom den, hvorved det ærede Medlem kan glæde ſig, mindre vilde fremhæve, at forſkjellige Omſtændigheder medføre, at nogle af Befolkningen have Lidet, andre Meget, og andre ſlet Intet, ſaaledes at de ikke beſtandig ved alle mulige og umulige Leiligheder vedbleve at tale derom, ſom om det at være rig var en Pligtpaa de Folk i Samfundet, der ere det. (Win-

ther: Det har jeg aldrig ment!). Nej, naturligviſ; men Slutningen af det Raiſonnement, der kommer frem, kan ſaare let føre dertil. (Afbrudleſe af Winter). Lad mig da undtage det ærede Medlem og ſin ſige, at dette Raiſonnement fra andre ærede Medlemmers Side let kan føre dertil, og ved en ſlitſtig Bearbejdleſe kan det da, atter føre til, at der ikke længere bliver Rige, men at Alle blive fattige. — Naar der i Lovforſlagets § 2 anføres: „For at Banken kan vente, at erholde diſe Begunſtigelſer fordrer, at Statutterne eller de forbennævnte Reglementer indeholde Beſtemmelſer, ſom af Regjeringen evſendes for tilſtrækkelige til at ſikre Banken yderligere Indbetalinger af Affiekapitalen, naar Coadant af Bankraadet fordrer“, tilſaar jeg, at jeg ikke ſer, hvorledes Regjeringen vil være ſig ad for at komme til at udøve nogen væſentlig Indflydelle med Henſyn til dette Spørgſmaal, men det er jo Noget, hvorum vi kunne vente at høre noget Nærmere fra den ærede Miniſter. — Hvad Nr. 12 under § 2 angaar er ogsaa jeg imod, at Regjeringen bekræfter Valget af Reviſorer; thi det vil meget let kunne bevirke et overmaade daarligt Forhold for Banken. Det at Regjeringen ſkal anfætte Reviſorer anſer jeg for at være til ſtor Skade for Bankens Forretninger, og det er mig ikke muligt at ſe, at det er rigtigt, at Regjeringen ſkal blande ſig i ſaadanne Sager. — Naar det endelig i § 4 hedder, at det forbeholdes Indenrigsminiſteren at anfætte en kongelig Kommiſſarius, vilde jeg, hvis jeg havde med denne Bank at beſtille meget hede om, at denne Kommiſſarius ſtrar maatte blive anſat, thi derom der i Tidernes Løb i det Hele opſtod uheldige Konjunkturer, og denne Bank heller ikke blev fri for en viſ ubehagelig Stilling, vilde Regjeringen komme med ſin Kommiſſarius, og det hed da overalt: Nu er det galt fat, thi Regjeringen har tilſat Banken en Kommiſſarius. Saavidt jeg erindrer, var der ogsaa ved Privatbankens Drettelle Tale om, at Regjeringen fremtidig ſkulde kunne anfætte en ſaadan Kommiſſarius, men jeg tror ikke, at enten Regjeringen eller Privatbanken har benyttet denne Met, og der ſkaar alſaa Sagen endnu uafgjort. Det forekommer mig imidlertid